

A LA VERGE DE MONTSERRAT

Escrita a l'impuls de la indignació sentida en llegir a la premsa la ressenya de la festa oficial celebrada a Montserrat el 27 d'abril de 1947, amb motiu del Mil·lenari, amb discursos en castellà, banderes espanyoles, autoritats del Movimiento, etc.

Flor dels cimals, regina catalana,
oh perla bruna, llir montserratí,
la tota bella, la que el cor enyora,
avui, igual que ahir.

Avui, igual que ahir, pugem a veure-us
oh mare nostra, els catalans a cents,
mes llur posat, els mots amb què us saluden
i els cants són diferents.

Mots envilits, cadències forasteres,
posat submís d'esclaus i cortesans,
draps onejant estranyament en l'aire
dels cingles catalans.

I jeu la pàtria en captiveri, muda,
i veig opresa per estranyes lleis
la llengua d'or, parlada i enaltida
per sants i savis, trobadors i reis.

Maria Perpinyà

Accèsit a la Viola d'Or als Jocs Florals de París de
l'any 1948, presidits per Josep Carner.